

יומן מסע אל גופי היקר

יום א'

היום אני נוסעת אל "התחדש", מבטי דאגה וחמלה עמוקים מלווים אותי ומחשבות שמא אצליח לעבור בקלות בקוב של מחט בשובי ממסע הבריאות.

אני מאוד סקרנית ונרגשת לקראת המפגש איתו, שאלות רבות מנקרות במוחי: איך הוא נראה? האם הוא יושב מדיטטיבי על סלע? האם ינשום נשימות עמוקות לקראת בואי? האם יענוד על ראשו כתר ירוק דקיק?

הדרך עוברת לאט ובדממה, פנייה שמאלה, איזה מקום שלוו? עם שם כמו "שבי ציון" ו"חופית", אולי זה בכלל נטוש. מסתובבים פה עוד כמה תמהונים מוזרים. בודדים, בזוגות, לא, הם לא לבושים בחלוקים לבנים.

יש מערכת שעות, אולי יהיה גם פעמון? וואו 06:15 בבוקר הליכה! אז מתי מתעוררים פה? מה אני שמש? רחל מחלקת לכל אחד שקית "זבל" שחורה גדולה, "חתול בשק" מה מסתתר שם? "בדחילו ורחימו" פתחתי את השקית מה זה השטיחון והסדינית? אוי קופסה ובה חוקן!! כל יום? למצליחים יש בונוס, פעמיים ביום?! במקלחת ה"פיצית" הזו יש צורך במיומנות של אקרובט.

יום ב'

כצפור דרוור ניתרתי מהמיטה וקלה כצביה יצאתי לצעדה לאורך חוף הים, הכל טרי, רענן מקהלת ציפורים מלווה אותנו בדרכנו והמיית הגלים מנגנת באוזנינו.

07:15 צ'י קונג מה זה? סוג של קוף? זה אלה שנעים ב **slow** **motshio-** ומיד לאחרי, מעגל אנרגיה, מה עושים שם? חשמל זורם בכפות ידיים ואז ... קדימה אוכל. ארוחת בוקר: קנקני מיץ ירוק עומדים בזקיפות וגאווה על שולחן ערוך כהלכה. ... דוקא טעים, אכיל, בסדר. גרף הציפיות לאוכל במגמת עלייה והמשקל בירידה.

וכן יומני, החיים והמות ביד הגוף הנפש והרוח, אז יש גם תיאוריה, יש סדר באכילה, ירקות לא להידחף קודם הפירות, הפה נפתח השיניים לועסות האינזמים מתמוגגים להם בפה ונזרקים מצד אל צד וכך מחליקים להם לעבר הלוע, הקיבה, המעינים, יש בדרך משהו דק משהו גס והופס... מסריח.

ומהתיאוריה למעשה. קלי משקל אנו עוברים לאגף בו שוכן אחר כבוד השיאן בכלורופיל, "מיץ עשב החיטה". המכונה חורקת והמיץ נסחט וניגר לכל עבר ומפיץ את ריחו "מים המלח ועד יריחו". "בחיל ורעדה" הכוס עוברת לכיוון השפתיים חוש הריח מתמתח אבל זה לא

"שפתיים ימתקו" המעינים מתכרכמים, עויתות הפנים מוזרות כמו במופע פנטומימה ואז מגיעים הפרשנים לענייני מיץ עשב חיטה: או, זה בסדר, אין בעיה, בא לי להקיא, ניקח שלוק, ניקח שנפ ואין.

ואז על האסלה ישבתי ומה לכתוב לך גופי היקר חשבת, יצאתי להבראה: ארוחת בוקר שתיתי! ארוחת צהריים רויתי! ארוחת ערב

לגמתי! במיץ עשב חיטה קינחתי, בחוקן נלחמתי, בכל מאודי שקעתי
הרהרתי ושוב חשבתי ופתאום מבוכה: הי אל תהיה סקרן ואל תכנס
לפרטיות.

יוגה... זה משהו מוכר! יותר טוב משינוי הזוי. פה אין הפתעות
מדלגים אל אולם "גפן" שם "איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו" על
מזרון היוגה ישתרע.

ארוחת הערב די משעממת מרק ירוק, ארוחה ירוקה, שמים זעקו
חילופי צבעים.

בהיכרות חשבתי, וואלה יש עוד אנשים שרוצים להיפגש עם
"התחדש" או או יש כאן תחרות מה יהיה? האם יעניק מטובו
לכולם? האם יהיה רחמן וחסוד? האם יחלוק את אהבתו עם כ"א
משתוקקים?

יום ג'

לא עמדתי בלו"ז אחרתי להשכים קום. בלילה יש לי עוד שותפים
לשינה, זוכר את אלה מהיום – כל המיצים והתה המשתנים, הם
יוצאים במחול סוער. זוכר מה היה ביום ב' ? גם היום די דומה
אבל כדי שעשב החיטה יחליק בקלות ובאון לתוך הגרון, מספרים
לנו על אן ויגמור הכוהנת המכורה למיץ הירוק, רחל מבהילה עם
אחד בשם, מונסודיום גלוטמאט" ועוד כמה רשעים מזן E, פחד
אלוהים, אסור להיכנס למרכולים.

עידן מפציע עם רוחה חדשה ברפואה ויאללה למיטה.

יום ד'

באופן מתקרב שמעון עומד יציב על שלו, פותח במחול השמיניות
מתנדנד ומנדנד מצד אל צד, התכנסנו לתוך mind של הצי' קונג.
שולחן "אוכלי המיצים" הולך ומתכווץ המתחרה לו תופש מרחב
ומספח אליו את העוברים. סרור מצחיק חבורת עליזים קלילים
פורקי עול הצוחקים בקול מדלגים ומקפצים ביוגה צחוק על הכל.

יום ה'

מה לא הולכים היום? מה השעה? אופס... יש "מבריזים". החבורה
מלאת האנרגיה משתוקקת לשיק שישקשק מעדנות בין השיניים
בארוחת הבוקר.

הפתעה מלהיבה! דוגמיות מאכלי גורמה חגיגה לעיניים הנאה
לחייך.

צג המשקל גדול ומאיר עיניים רגע זה יעבור את מסך המשפחה?
הילדים? החברים? נראה לי ש"התחדש" כלל לא איכפת על מה שאבד
בדרך, הוא דופק ומתקתק כמו מנטרה: זה בריא, זה מנקה את
המקדש והנפש והרוח.

באופן מפתיע בין שאיפה לנשיפה עשב החיטה מפציע ועולה בכיוון
ההפוך, צפוף לו במערכת העיכול יחד עם כל הרעלים שבכל עיקול,
הוא תופש יוזמה ומקיא את הנשמה.

ארוחת הערב בשש מקבלת תפנית חדה, על השולחן קערות,
צלחות, סכום ומעדנים, לא, לא של שטראוס חלילה. יש חמניות
ארוכות צוואר, מצעי חסה בוקים בירוק, רצועות זוקיני
ירקרקים וגם עדשים ירוקות מראה העומדות על רגל אחת עם פשתן
השוכב אפרקדן.

יום ו'

גרף הציפיות דוהר קדימה המסכים צבועים ירוק כולם. אין מיץ
ירוק בקנקנים. היום "התחדש" מגלה נדיבות רבה מאוד הוא די
נחמד מפתח עם "חלב" "גבינה" "מרק" "לזניה" "כדורי שוקולד
וחלבה". אומנם הכל מדוד ובמשורה מה לא עושים לבריאות טובה,
מוטב "ציפור אחת ביד מאשר שתיים על העץ".

"התחדש" די חביב נסבל ומתעכל, הצרה היא שהוא לא לבד פה, כל
יום בין 11:00-13:00 ובין 14:00-16:00 הוא מצרף לחגיגה

המוזיקלית את חברו הצמוד "חוקן" וזה...רחמנא ליצלן" יש לו כללים משלו, משכיב בתנועת עובר ובעמידת נר, מתנהג באופן מוחצן וקולני, מתמרק, מתיירק. יש לו התפרצויות זעם על כל הסביבה, הוא לוחץ, מקרקר לו כתרנגול סביב המעיים ולא מפסיק לפלוט מיני יציאות. עצמאי ותוקפני "בכל רמח אבריו". אז זהו זה יומני היקר נכון לעכשיו, תקשיב למסרים ששלחתי לך, אל תושפע מהרגשות והמחשבות הלא מובעים שלי. להתראות בניקוי הבא יותר טהור ומזוכך.

צביה לוי
"התחדשות" אוקטובר 201